

UNIAREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:
pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

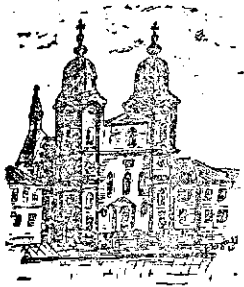
Director ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

incep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Septembrie.

Vlădicii Blajului

În anul 1737, când vlădicul martir Inocențiu Micu Clain, și-a mutat scaunul vlădicesc dela Făgăraș la Blaj, nimeni n'a bănuț, nici chiar el, viitorul strălucit al Blajului și rolul lui covârșitor în istoria neamului românesc.

Dar dacă Blajul a ajuns o Meccă a românismului și un Ierusalim al neamului aceasta se datorește numai Vlădicilor lui, acestor conducători de suflete, preoți ai Celui preamărit, care l-au iubit pe Dumnezeu până la uitarea de sine iar neamul și țara până la mucenicie.

Sufletul și inima lor au fost călitate în focul sacru al dragostei de legea creștină și de glia străbună.

Dumnezeu și Neamul au fost crezul lor, altarul la care au slujit toată viața și pe care și au jertfit toată țina și bunăstarea pe care cinstea de vlădici le-a putut-o da.

Lui Dumnezeu i-au dăruit toată frumusețea sufletului lor apostolic, înflăcărat de para harului, iar Neamului toată truda și frământarea, toate lacrimile și sbuciumul, tot ce bruma de avere au putut aduna din înfrânările și renunțările lor tainuite.

Crescuți la Roma, sau în spiritul Romei lui Petru, au ținut trează în sânul neamului umilit de asupritori, mândria originii noastre latine a coborârii noastre din vna și neamul nobil al Râmului, — într-o vreme când cei care ne-au stăpânit veacuri de-a rândul falsificau istoria cu povești și basme.

Au trăit, au simțit, s'au dăruit fără cruțare și au lucrat în duhul Evangheliei lui Hristos: au fost suflet din sufletul neamului și i-au înțeles bucuriile și amarul.

El așa de adevărată inscripția de pe mormântul bătrânului Alex. Șterea Șulțiu, primul mitropolit al Blajului: „Numai moartea mă desparte de națiune”.

Cine nu stă astăzi uimit, văzând dărzenia și îndrăzneala neînfricatului martir Inocențiu Micu Clain, — pe care nu odată au voit să-l arunce din dietă pe tereastră magnații maghiari — care bate mereu drumurile spre Viena și Pesta ce-

rând dreptate pentru iobagii lui împilați de grofii fără suflet și fără Dumnezeu și care a zguduit din temelie orânduirea nedreaptă austro-ungară?

Cine nu se pleacă smerit în fața postelnicului Petru Pavel Aron, ctitorul Școlilor Blajului, aceste »fântâni ale dăruirii« în care puși de iobagi învățau carte, în limba lor și-a Romei străbună și care au trezit în sufletul celor urgisiți conștiința națională ce a dus la înlăturarea marelui vis, de jalea cui ne-au răposat și moșii și părinții?

Cum să nu rămâi uimit de mărețele înlăturări ale »dăruirii cu capul pătrat« — Mitropolitul Vasile Suruș, pe care Nicolae Iorga l-a numit »Vasile Vodă«?

Câta duioșie și câte lacrimi de recunoștință în ochii celor înfrâșiți cu glia și cu amarul când după lozmețea cea mare, vlădicul Bob cheamă pe toți aceia pe care i-a împrumutat cu graț în curtea castelului vlădicesc și arde hârțile în fața lor iertându-le datoria!

Câta însuflețire pe Câmpia Libertății în 1848 când cei patruzeți de mii de iobagi vedeau între ei pe vlădicul lor Lemeny.

Nimica nuri înspăimântă și nuri ce preste din drum. Se cred trimiși lui Dumnezeu, ca odinioară profeții poporului ales. — Și când se izbesc de furia și răutatea celor tari, nu cedează, nu-și vând neamul; pleacă în exil sau se retrag în mănăstire și continuă să lupte mai departe cu rugăciunea și cu jertfa vieții.

Dacă în biserica Blajului nu s'a slujit slavonește și grecește, și dacă întunecul care s'a învârsat secole de-a rândul asupra altor biserici n'a pătruns în biserica unită aceasta se datorește Vlădicilor Blajului, dărzenia lor și mândria lor de latini și români.

Se știe cu câtă furie au luptat asupritorii de ieri ca să scoată limba românească din Școlile Blajului, dar s'au lovit de demnitățile acestor ierarhi.

Aceștia au fost Vlădicii Blajului: toți au moștenit testamentul lui Inocențiu Micu și l-au înlăturat și credem că cei care vor veni vor merge pe drumul croit de ei îmbrăcând în lumină și adevăr Biserica și Neamul românesc.

SIMION I. CRIȘANU

Sărbătoare aleasă

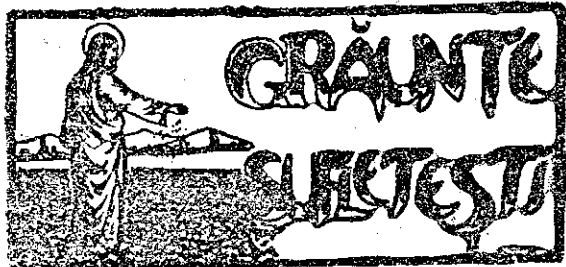
În ziua de 12 Martie 1946 se împlinesc șapte ani de când cardinalul Eugen Pacelli a fost încoronat Papă în biserica Sfântului Petru din Roma, sub numele de Pius al XII-lea. Această aniversare este scumpă oricărui om cu bun simț, dar mai ales nouă catolicilor care salutăm și venerăm în persoana Preafericitului Părinte pe Capul creștinătății, pe Locțiitorul Domnului nostru Isus Hristos pe pământ.

De sus, din turnul Vaticanului, Capul creștinătății, Preafericitul Părinte Papa Pius al XII-lea veghează cu arzătoare inimă asupra lumii întregi. El este păzitorul suprem al credinței și moralei creștine, al dreptății veșnice, al onoarei, al cinstei și al adevăratei libertăți. El reamintește neîncetat, cu vorba și cu fapta, tuturor oamenilor de bine, cuvântul dumnezeesc: »Iubiți-vă unii pe alții!« — El este călăuză negreșelnică a tuturor conștiințelor drepte și curate. El arată indivizibilul ca și popoarelor și guvernelor tot ceea ce este adevăr și bine și care trebuie să fie implinit, precum și tot ceea ce este rău și minciună și trebuie să fie evitat. — În politică nu intervine decât numai atunci când politica, din cauza prostiei și răutății oamenilor, lovește conștiința și religia. Dar și atunci el nu-și face decât datoria: de a da o deslegare dreaptă, de a dicta o linie de purtare creștinească. — Iată pentru ce Papa e iubit și venerat nu numai de cei peste patru sute milioane catolici, ci de toți oamenii de bine.

Sărbătoarea e aleasă și pentru noi Românii uniți. Pentru neamul nostru Preafericitul Părinte a fost și rămâne cel mai bun prieten. El ne-a ajutat cu tot ce i-a stat în putință, nu numai în zile de bucurie ci mai ales în zile de restriște. Istoria va arăta limpede cât de mult bine ne-a făcut mai ales nouă Ardelenilor, când baioneta calvinului Horty încerca să ne răpească legea și limba. Dacă hortiștii nu și-au continuat omorurile și ardările dela Ip și Trăsnea, și dacă nu ne-au scos limba dulce din biserică, faptul se datorește intervenției energice a Sfântului Părinte. Și altele multe am mai putea spune aici.

Iubim pe Papa și-l venerăm nu numai că ne-a făcut mult bine, ci pentru că el este Vicarul Domnului nostru Isus Hristos pe pământ. Iubindu-l pe el, iubim pe Acela care l-a pus mai mare peste sufletele noastre. — Bunul Dumnezeu să-l țină întru mulți ani cu bine și sănătate spre mărire a Bisericii și fericirea omenirii.

Ioan Vultur

Valoarea omului

Dacă Țara noastră ar avea de o sută, sau, de o mie de ori încă pe atâta aur, n'ar fi scăzut așa mult valoarea leului fie ele monedele chiar rupte ci ar fi rămas neschimbătoare ca a dolarului.

Ori cece am spus despre leu se potrivește și omului. În măsura că un om la fel nu trebuie valorat după zdrențele sau purpura ce o are pe el, nici după fața suptă sau rumenă, nici după prostia sau șiretenia bine camuflată (crede el), ci omul valorează în măsura în care din iubire față de Dumnezeu se jertfește pentru aproapele său. Cece însemnează că respectivul are în inimă iubirea propovăduită de Isus și o dă fără măsură cui îi trebuie. Și interesant lucru că cu cât iubirea aceasta se dă mai mult, nu numai că nu se gată, din contră Isus se îngrijește să ne-o întoarcă însutit. Această iubire e aurul sufletului omenesc care a strălucit așa de mare în atâția sfinți și mucenici.

Ca să ajungem la aurul iubirii lui Isus ajutând pe aproapele oricând, apoi trebuie să luptăm din răzputeri cu toate patimile spre a le învinge. „Pentru aceasta omoriți mădulele voastre cele de pe pământ: curvia, necurăția, desfrâul, pofta cea rea și lăcomia care este slujire idolilor, farmecele, vrăjbiile, svezile, dușmănia, mânia, gâlcevile, neînțelegerile, desbinările, învățăturile greșite, pismele, uciderile, bețiile, ospetele peste măsură și cari sunt asemenea acestora“ (Colos. 3, 5 și Gal. 5, 20-21). Deci pentru dobândirea iubirii trebuie să luptăm neîncetat răscumpărând vremea căci zilele rele sunt. Pentru că „de se luptă cineva nu se încununează de nu se luptă după lege. Eu drept acea, așa alerg nu ca și cum aș ști; așa dau războiu nu ca și când ar bate aerul; ci-mi muncesc trupul și-l supun robiei ca nu cumva vestind altora, însumi să mă fac netrebnic“. (Ef. 4, 16 și I. Cor. 9, 26-27). De care sfat zilnic să luăm aminte ca să nu fim amăgiți sau descurajați de cel viclean cari caută așa de rafinat să ne pună bețe'n roate. Mai mult caută slăbirea credinței. Făță de care ispită Apostolul ne întreabă: „Cine v'a oprit să nu vă aplecați adevărului? căci sfatul acesta nu e dela Dumnezeu“. (Galat. 5, 7, 8). În care caz să ne amintim de ceata sfinților și a martirilor, cari pria viața și jertfa lor sângeroasă ne-au lăsat ca moștenire o credință vie și iubire aprinsă față de Dumnezeu și aproapele care trebuie păstrată ca s'o putem da și urmașilor noștri.

Este vorba, iubți cetitori, de legea creștină care este o comoară mai scumpă decât viața. Pe care comoară dac'am pierde-o, sau dacă am suferi vreodată ca cineva cu puterea sau cu înșelăciunea ori cu momeli să ne-o răpească din inimile noastre atunci mai bine să ne inghită pământul de vii, pentru că să ne ducem la sfinții noștri cu acea mângâiere că n'am trădat ca Iuda cea mai sfântă moștenire adică legea creștină fără de care n'am fi vrednici de a ne mai numi fiii lui Isus. (T. Cipariu). Și iarăși decât să se lapede omenirea de Legea iubirii lui Isus Hristos atunci mai bine să se coboare o ploaie de bombe atomice asupra întregului pământ pen-

tru a se curăți pentru a doua oară pământul de drojdia duhuită a păgânismului.

Dar până atunci să ne rugăm așa: Doamne ajută-mă să fiu umilit, cumpănit, în încercări să nu descurajez, să vorbesc adevărul deschis, să mă tem fără să-mi pierd curajul, să nădăjduesc, dar nu în presupuneri, să dojenesc fără mânie, să iubesc fără fățarnicie, să muncesc fără laudă, să mă supun fără a'ntoarce vorba, să sufer fără murmur, să am o bunătate mai presus de toate, să am o inimă îndrăgostită de Tine Isuse, o inimă credincioasă și nobilă care să nu se înjosească niciodată, o inimă liberă, nicioând amăgită, o inimă cinstită care nu rătăcește pe căi întortochiate (și Toma de Acvino). Pentru că un om fie rege, fie purcar, fie vladică, fie opincă atâta valoare are totdeauna cât aur de credința vie și iubire înflăcărată sau câtă sfințenie are în el.

O! dacă Țara noastră ar fi locuită numai de oameni cu viață curată n'am avea oare împărăția lui Dumnezeu într'ansa?

Păr. Octavian Fulicea

Gaz metan la Blaj

O problemă care preocupă de mult conducerea județului nostru și aceea a orașului Blaj, este problema introducerii gazului metan. Mai cu seamă de când aprovizionarea orașului cu lemne de foc se face cu mare greutate, această problemă a devenit mai actuală ca oricând.

O pădure tăiată, pentru regenerare necesită zeci de ani, iar materialul lemnos ce se folosește pentru încălzit s'ar putea folosi tot așa de bine în industria lemnului, care — în regiunea noastră, unde producția de lemn e destul de bogată — nu se poate organiza din lipsa unui combustibil asigurat cantitativ și corespunzător ca preț.

Comisia Interimară a Camerei de Comerț și Industrie din Alba-Iulia, într'o ședință ținută în toamnă și-a înscris în programul de activitate străduința de a vedea realizată această problemă pentru municipiul Alba-Iulia.

Faptul nu poate decât să ne bucure și pe noi, întrucât conducta ce va aproviziona Alba-Iulia, fiind plecată dela controlul de captare Copșa-Mică, va trece prin Blaj—Teiuș, spre Alba-Iulia.

Se intenționează deasemenea, ca într'o a doua etapă de lucru să se continue conducta spre Orăștie, cu ramificația Cugir, Deva și Arad.

În acest scop, Comisia mai sus amintită a făcut și o propunere Președinției Consiliului de Miniștri.

Cuvântul „mamă“ în 19 limbi. În cel puțin douăzeci de limbi, cuvântul „mamă“ începe cu litera *m*. Iată o listă: ariană: ma; sanscrită: mata; persană: mader; greacă: meter; bulgară: mati; rusă: mate; latină: mater; italiană: madre; portugheză: madre; spaniolă: madre; polonă: matka; germană: mutter; flamandă: moeder; olandeză: moeder; daneză: moder; islandeză: modhir; irlandeză: mathair; provensală: maire; lituană: mote.

Ce frig pot suporta animalele? Animalele degerate, tari ca piatra, după părerea oamenilor, trebuie să fie moarte. Nu sunt însă, căci dacă le desgheți, trăiesc iar: broaștele dacă temperatura scăzută n'a fost sub -28° , iar peștii dacă n'a fost sub -20° , melcii chiar -120° . Șerpii degeră așa încât pot fi rupți, dar într'o cameră caldă își revin. S'au făcut încercări și cu muștele, degerându-le la -100° , încălzindu-le și-au revenit

De-ale plugăriei

Până în Mai vor fi împărțite toate titlurile de improprietărire. Comisia interministerială pentru desăvârșirea reformei agrare, printr'un reprezentant al său, spune că până la începutul lunii Mai, toate lucrările de improprietărire vor fi terminate.

În județele în cari reforma agrară a fost isprăvită se vor împărți și titlurile de improprietărire.

Câți proprietari stăpânesc pământul. Pământul țării noastre, azi îl stăpânesc 2.258.330 proprietari. Pământul stăpânit de acești proprietari e de 10.184.000 ha. Din această suprafață: 1 ha au 524.000 proprietari, 1-3 ha 793.500 proprietari, 3-5 ha 614.200 proprietari, 5-10 ha 331.700 proprietari, 10-20 ha 101.000 proprietari și 20-50 ha 41.206 proprietari.

Inventarul fermelor model. Comisia centrală de reformă agrară a hotărât ce inventar viu și mort se poate lasa fermelor model.

Acest inventar este:

1. La fermele cari au până la 100 ha: un tractor, 2 pluguri pentru animale, 4 mașini de semănat în rânduri, 4 mașini de semănat porumbul în rânduri, 3 mașini de secerat și legat, 1 mașină de cost, 1 mașină de sfărmit porumbul, 1 presă de paie, 1 vânturătoare, 1 trier și pentru fiecare 20 ha pământ câte una pereche de boi sau cai.

2. La fermele cari au 100-150 ha: două tractoare, 3 pluguri pentru animale, 6 mașini de semănat în rânduri, 6 mașini de semănat porumbul în rânduri, una mașină de plantat cartofi, 3 mașini de secerat simple, 4 mașini de secerat și legat, una mașină de treierat cerealele cu motor, 2 vânturătoare, 1 trier pentru cereale, 1 trier pentru leguminoase și un elevator și 7-8 perechi de boi sau cai.

Un praf minune. Americanii au descoperit un praf ce omăără orice insecte: păduchi, purci, muște și orice gadă stricăcioasă. Americanii îi zic „Praful D. D. T.“. Iar noi îl poreclim „praful minune“ și se spune că ar începe să se fabrice și în țara noastră.

Împrăștiat în casă sau în grajd, se depune pe pereți și pe podele într'un strat foarte subțire, ce nici nu se vede cu ochiul și în timp de o jumătate de an omoară orice insecte ce se pun pe pereți, pe tavan sau pe podele.

Vitele stropite cu praful minune sunt apărate de insecte timp de 80 de zile.

Omizile vătămătoare pădurilor și pomilor mor îndată ce sunt stropite cu acest praf. În America stropirea se face din avioane. Șapte kgr. de praf sunt de ajuns pentru un hectar.

S'au construit chiar și tractoare speciale pentru stropit vîile, pomii și orice semănătură. Cu tractoarele se aruncă praful la 10 m. în lățime și 30 m. înălțime.

Producția de grâu din lume este mai puțină ca în anul trecut. Secretarul de Stat al Agriculturii din Statele Unite a declarat că în lumea întreagă, producția de grâu e mai mică decât în anul trecut cu 25 la sută. Din cauza aceasta greutatea cu alimentarea lumii vor continua și în anul acesta.

Orzul, secara și ovăsul se găsesc în cantități ceva mai mari, dar nici acestea nu sunt de ajuns.

Vieata cetățenească

Cetățeanul

Cine poate fi numit cetățean? Care este înțelesul cuvântului cetățean? Iată dovă înțrebări la cari vom răspunde în cele următoare. Ca să putem însă înțelege bine și în întregime cuvântul cetățean va trebui să mergem cu gândul în trecutul istoric al omenirii, căci cuvântul acesta a apărut în vorbirea dintre oameni de atunci de când au început aceștia să trăiască și o viață cetățenească.

Oamenii de când i-a făcut Dumnezeu, dându-le pământul cu toate bunătățile lui în stăpânire, au trăit mai mulți împreună, adică în societate. Totuși traiul înaintașilor noștri, de acum câteva mii de ani, se deosebea mult de felul vieții oamenilor de azi. La început de tot oamenii s'au unit după loc, după regiuni, cu scopul de a se ajuta unul pe altul la câștigarea hranei. Așa de exemplu s'au unit cei cari trăiau pe valea unui râu, ori la poalele unui munte. Soartea însă și lăcomia a făcut ca oamenii chiar dela începutul vieții lor sociale, adică de grup, să fie siliți a-și apăra și bunurile lor de lăcomia altora. Ca să-și asigure această apărare, chiar dela începutul acestor grupări, ei au trebuit să-și aleagă un conducător. Acesta judeca neînțelegerile dintre membrii unui grup și lua comanda în luptă când grupul trebuia să înfrunte vreo primejdie a unui alt grup dușmănos. Traiul acesta al oamenilor în grup se numește în istoria omenirii epoca sau timpul vieții în trib.

Pe vremurile când trăiau oamenii în trib ei nu erau legați prea tare de pământurile unde erau așezați. Dacă găseau în altă parte locuri mai liniștite ori mai bogate în hrană tribul întreg se muta. Dela un timp însă oamenii s'au înmulțit așa încât nu se mai găseau locuri libere. Stând apoi timp mai îndelungat într'un loc ei și-au făcut și locuințe mai statornice, așa încât nu le mai era așa ușor să se mute dintr'un loc într'altul. Prin această statornicire a vieții omenești, legată tot mai mult de pământul care-l lucrău, s'a dat naștere unei noi epoci în viața omenirii numită epoca cetății. În aceste timpuri, oamenii ca să se poată apăra mai bine de năvala dușmanilor și-au clădit în jurul locuințelor ziduri înalte și groase, adică cetăți. Să faci o cetate nu era lucru ușor. Toți trebuiau să contribuie cu munca și cu averea lor, pentru ca toți apoi să se bucure, în vreme de primejdie, de apărarea cu mult mai ușoară înaintașilor zidurilor. Cine suporta greutatea clădirii și susținerii cetății era numit cetățean și avea și dreptul să se împărtășească de binefacerile din cetate.

De atunci, din aceste timpuri, cu mult înainte de nașterea lui Isus Hristos, a apărut deci pentru om și iatura vieții cetățenești. Cu timpul stăpânirea cetății s'a întins cu mult mai mult decât zidurile și oamenii au început să trăiască în țară, iar cetățile au devenit niște simple întariri de război. Războiul mondial din 1914 și mai ales cel care s'a terminat în anul trecut au scos de tot din folosire cetățile. Cauza a fost armele cu totul noi cari s'au descoperit.

Astăzi nu se mai vorbește de cetăți dar se vorbește tot mai mult de cetățean și viața cetățenească. Azi, cetatea este țara, statul. De aceea, azi, ca și în vechime, toți cei cari sunt cetățeni au oarecari drepturi și obligații față de țară. Dar să ne explicăm mai

de aproape cine este cetățean. Din cele spuse înțelegem ușor că cetățean este fiecare om care trăiește înăuntrul cetății, adică în stat, în țară, indiferent de vârstă, neam și limbă ori credință. Totuși fiindcă azi oamenii foarte ușor pot merge dintr'o parte în alta a pământului fiecare țară a fixat în lege cine este cetățean al ei. În România, după constituția din 1923, care este și acum în aplicare, este cetățean tot omul care s'a născut aci, în țară, din părinți români de sânge, sau numai din cetățeni români. Cetățenia se poate câștiga și printr'un act legal de încetățenire. Deci toți oamenii căți trăiesc în România trebuie să aibă calitatea de cetățean în mod legal, ori prin naștere ori prin act legal, așa numit de naturalizare.

A fi cetățean înseamnă deci a fi membru legal al cetății, al statului. Nimeni nu poate fi cetățean a lor două state. Calitatea de cetățean oduce cu sine pentru fiecare dintre noi mai multe obligațiuni și drepturi. Cel mai mare drept și totodată și obligațiune este acela de a lua parte activă la viața publică, adică la aceea viață organizată prin legi care privește bunul mers al vieții statului și totodată al vieții noastre a tuturor. Tot ce face cetățeanul, chiar și în viața particulară, nu poate și nu trebuie să aducă vreo stricăciune sau turburare vieții publice.

Ca să înțelegem însă bine și întru toate viața de stat și ca astfel să o putem trăi, dându-ne seama de ceea ce facem, va trebui să ne lămurim, în numerele viitoare, despre stat, rege, partid politic și altele.

N. Comșa

Cât ar putea trăi omul

Un doctor francez, care a ajuns la vârsta de 102 ani, spune că e lucru firesc să trăiască omul peste o sută de ani. Omul trebuie să lucreze mereu și numai cu trecerea anilor să vină slăbiciunea, dar fără boală, numai ca o istovire, așa cum ne vine somnul după o zi de muncă. Aceasta este moartea naturală. Așa se întâmplă că mor unii bătrâni fără nici o suferință, ca și cum ar adormi, fără să știe că mor.

Acest doctor învățat, aseamănă viața omului cu a animalelor. Lungimea vieții animalelor e schimbătoare, după felul de trai ce-l duc. E alta când trăiesc în sălbătăcie și alta când sunt la casa omului, slobode sau închise.

În general, durata vieții animalelor se pune în legătură cu durata creșterii depline a oaselor. Cu cât trebuie mai multă vreme până la dezvoltarea deplină a oaselor, cu atât și viața e mai lungă. Așa de pildă, câinele care trăiește 10—12 ani, e deplin dezvoltat la 2 ani; pisica trăiește 8—10 ani și e deplin crescută după un an și jumătate; boul trăiește 15—20 ani și oasele îi sunt deplin dezvoltate când e de 3—4 ani; calul trăiește 25—30 ani, iar oasele lui sunt deplin crescute la vârsta de 5—6 ani; cămila viețuește 40 ani și are oasele deplin dezvoltate la 8 ani. Din toate acestea se vede că durata vieții animalelor e de cinci ori cât ține creșterea oaselor. Sunt cazuri când animalele trăiesc chiar și mai mult decât ar trebui să trăiască după creșterea oaselor.

Omul are oasele deplin dezvoltate la vârsta de 20—22 ani. Înmulțind acest număr cu cinci, ne dă 100—110 ani. Atâta ar trebui un om să trăiască. Unii învățați spun că omul ar putea trăi chiar și 200 ani. Că, totuși omul nu ajunge vârsta aceasta, sunt mai multe pricini: Animalele, din imbold, își aleg hrana

ce le priște și mănâncă numai cât le trebuie, pe când omul e lacom și necumpătat; animalele trăiesc mai mult în aer liber, pe când oamenii petrec mult în aer închis și stricat; animalele nu și irosesc puterea prin prea multă muncă și griji; omul însă își istovește mintea și trupul prin tot felul de griji și munci grele, cari îl obosesc din cale afară și îi aduc moartea înainte de vreme.

Adunarea Sindicatului gazetarilor români din Transilvania

Sâmbătă și Duminecă, în 23 și 24 Februarie s'a ținut la Cluj cea dintâi adunare a gazetarilor români din Transilvania după desrobirea părții de Nord a acestui ținut.

Adunarea s'a ținut în sala festivă a Camerei de Comerț. Au luat parte la aceasta adunare toți scriitorii și gazetarii ardeleni. Dela Blaj au participat Păr. canonic Dumitru Nedă și Păr. Ion Popu-Câmpeanu, directorul gazetei noastre.

Înainte de a se începe lucrările adunării Dl Aurel Butean, președintele sindicatului a citit scrisorile și telegramele de aderare, ce au sosit cu acest prilej, între cari amintim scrisoarea d-lui Iuliu Maniu, telegrama d-lui Constantin Titel Petrescu, președintele Partidului Social Democrat, apoi scrisorile și telegramele d-nilor Dr. Emil Hațeganu, ministru de Stat, Mihai Popovici, Ion I. Lapedatu, Gh. Pop și alții.

S'a trecut apoi la lucrările cuprinse în program. S'au citit rapoartele despre activitatea sindicatului, dându-se descărcarea cuvenită Comitetului.

Au fost primiți în Sindicat mai mulți membrii noi, iar alții au fost definitivati. Pe urmă s'a ales prim vot secret, pentru anul 1946, următorul nou comitet de conduse:

Președinte: Aurel Buteanu; vice președintă: Gh. V. Giurgiu; secretar general: Traian Marcu; Bibliotecar: Victor Iancu; Administrator: Darius Pop; Jurisconsult, I. Herlea, toți cu locuința în Cluj, după cum cer Statutele.

Fel de fel

Cu sania pe drum de zahăr. Acum 150 de ani, un boier român, anume Nicolae Dulescu, la Paris, vrând să arate francezilor cum se mână o sanie în Țara Românească și cum nu avea zăpadă, fiind în toiul verii, a pus să se aștearnă pe alea unui parc, un sirat gros de zahăr pisat, peste care a trecut apoi ca vântul cu o sanie cu zurgălăi.

O oaie, o rață și un cocoș, în sbor cu balonul. Cele dintâi viețuitoare cari au avut cinstea să se ridice în văzduh cu un aparat lucrat de mâna omenească, au fost o oaie, o rață și un cocoș. Ele au sborat la 19 Septembrie 1783 cu balonul fraților Montgolfier. Singurul care a avut de suferit din această călătorie de pomina a fost cocoșul, care a fost călcat pe aripă de tovarășa sa de sbor, oaia.

Credință greșită. Mulți cred că taurii și bivoli se infurie când văd roșu. Contrar acestei credințe, oamenii de știință spun că aceste animale nu sunt în stare să deosebească roșul de celelalte culori.

Cel mai vestit ecou din lume este acela ce se poate auzi în curtea unei vile de lângă Milano (Italia). Aici, un strigăt se repeta de 30 de ori, iar detunătura unei arme chiar de 50 de ori.

Cum stă lumea și țara

Continuăm...

După o întrerupere de mai bine de 6 săptămâni, din cauza lipsei de hârtie, încrâștăm aici, în această pagină, iarăși faptele politice mai de seamă petrecute în străinătate și în țara noastră. Această pagină va fi o cronică fidelă — „fără ură și fără părtinire” a celor mai însemnate întâmplări din lumea întreagă. Noi, cei dela această gazetă, nu facem politică și nu vrem să fim în slujba nimănui. De aceea vom fi în slujba adevărului.

Pentru a vă pune la curent cu tot ceea ce s'a petrecut cu o lună și jumătate în urmă, cronica de azi va fi ceva mai lungă decât de obicei. Vom căuta să prezentăm lucrurile cât mai lămurit și pe înțelesul tuturor celor cari ne citesc...

Rezolvarea crizei politice din Franța

Sora noastră mai mare din apus, Franța, a trecut iarăși prin mari frământări politice. Generalul de Gaulle, șeful guvernului francez, a demisionat (și-a dat abdicarea), plecând într'un loc necunoscut. Printre alte motive cu care a fost adusă la cunoștința lumii întregi această hotărâre a sa, gen. de Gaulle a arătat că el a preluat conducerea guvernului cu oarecari condițiuni, pe care însă nu le-a putut îndeplini, din pricina deosebirilor de păreri din sânul guvernului său.

D-l Felix Gouin, președintele Adunării Naționale, a format noul guvern, care cuprinde membri din cele 3 mari partide politice. E vrednic de pomenit însă că la conducerea Ministerului Afacerilor Straine a rămas tot d-l Georges Bidault, un adevărat bărbat de stat, care va ști reprezenta cu demnitate, în orice loc interesele poporului francez și ale Franței.

Alegerile generale în U. R. S. S.

În ziua de 10 Februarie a. c., au avut loc alegeri electorale în Uniunea Sovietică, marea vecină a noastră dela răsărit. Rezultatul alegerilor a fost următorul: s'au înscris 101.707.686 de locuitori; au votat 101.450.936, adică 99,7%. Dintre aceștia 100.621.225 de persoane sau 99,18% au votat pentru candidații partidului comunist iar pentru cei în afara partidelor au votat 819.699, 0,81%.

Prin urmare partidul comunist a obținut în actualele alegeri generale, o mare biruință.

Alegeri și în Belgia

Zilele acestea s'au făcut alegeri parlamentare și în Belgia. Rezultatul oficial al acestor alegeri este următorul: partidul social-creștin 92 deputați (câștigă 19), partidul liberal 18 deputați (pierde 15), partidul socialist 68 deputați (câștigă 4), partidul comunist 23 deputați (câștigă 14) și Uniunea democratică belgiană 1 deputat. Pr. cum se vede din acest tablou opinia publică s'a deplasat și în Belgia spre stânga.

Ungaria devine republică

În urma unei hotărâri a Adunării Naționale ungare, țara s'a proclamat republică. Până acum Ungaria era regat, însă... fără rege, condusă de un regent. Astăzi, vecina noastră dela apus, este un stat republican, având în frunte pe d-l Zoltan Tildy, fost prim-ministru al țării. Este cel dintâi președinte al republicii maghiare.

În Spania se petrec lucruri grave

Toate zările aduc știri cari sosesc din Spania generalului Franco, cari lasă a se înțelege că acolo se petrec lucruri nu tocmai bune. Situația politică este foarte încordată. Generalul Franco a condamnat și executat mai mulți frunțași politici de stânga, ceea ce a avut ca urmare o deslănțuire de proteste venite din diferite țări ale lumii, prin care se condamnă mijloacele întrebunțate de guvernul spaniol împotriva adversarilor săi politici. Se pare că poporul spaniol va trece iarăși prin grele și mari încercări, dacă se va ajunge la deslănțuirea unui nou război civil, așa cum a fost acela de acum zece ani. Este probabil că marile puteri — cari nu recunosc regimul Franco, conducerea de azi a Spaniei — vor interveni pentru clarificarea situației.

Conferința Păcii

va începe la 1 Mai 1946 la Paris. Aici se vor redacta tratatele de pace cu România, Ungaria și Bulgaria.

Președintele Truman,

după cum afirmă zările, va candida la alegerile prezidențiale din Statele-Unite ale Americii, și care vor avea loc în primăvara anului 1948.

Guvernul român

a fost recunoscut de Anglia și Statele Unite.

În urma unor note diplomatice schimbate între guvernul român și guvernul englez pe de o parte și între guvernul român și cel al Statelor-Unite pe de altă parte, România a intrat în rândul Națiunilor Unite. Se va face un schimb de reprezentanți diplomați între noi și Marile democrații apusene. Prin acest act țara noastră va scăpa de izolarea (despărțirea) în care am fost ținuți până acum și se speră ca de acum înainte situația noastră să se schimbe în bine. Reluarea raporturilor diplomatice — prin unirea și trimiterea câte unui ministru plenipotențiar la Londra și Washington — va atrage, după sine, și reluarea raporturilor economice (adică a schimbului de produse), care va avea ca urmare o înviorare a vieții comerciale. România are nevoie de materii prime pe cari nu le putem găsi în alte părți: pe de altă parte avem nevoie de credite (bani) pentru refacerea industriei; deasemenea avem nevoie de unele și mașini de tot felul, pe cari noiile — și în același timp vechile — noastre aliate ni le pot oferi. Zorile unei noi ere, pline de făgăduieli și nădejdi, se arată în sfârșit și pentru țara noastră.

Un an dela realipirea Ardealului la Patria-Mamă,

se împlinește în ziua de 9 Martie. Eliberarea lui prin sacrificiul de sânge al armatelor sovietice și diviziilor românești, asociate în luptă comună pentru victorie, ne deschide azi sufletul spre alte vremuri mai luminoase...

Transilvania a fost totdeauna inima pă-mântului românesc. Aici au stăpânit Buerebista și Decebal, aici s'a făcut unirea sub Mihai Viteazul și tot aici s'a făcut unirea dela anul 1918.

Generațiile de astăzi trebuie să știe că unitatea noastră națională, rod al unei lungi evoluții istorice, a fost pregătită cu tot ce sufletul românesc a avut mai curat și a fost cucerită cu jertfă a tot ce neamul nostru a

avut mai bun. Ea este comoara noastră cea mai de preț, stropită cu atâta sânge și sfințită cu atâtea lacrimi...

De aceea, să ne'nchinăm astăzi sfinților neamului ale căror morminte sunt încă proaspete, eroilor căzuți pentru unirea Ardealului. Să ne ridicăm fruntea sus, iar mândria și încrederea să ne pătrundă în suflete, gândindu-ne că suntem — după atâtea sbucium, — stăpâni iarăși la noi acasă, reintrați în străvechile noastre drepturi.

Trecutul să ne fie o lecție și un îndemn!

161 de ani s'au împlinit

dela frângerea pe roată, la Alba Iulia, a lui Horia și Cloșca, mucenicii unui neam de țărani harnici, buni și răbdători. Asupririle îndurate de Românii ardeleni din partea nobilimei maghiare își ajunseră culmea. Trebuia un semnal de alarmă și el a fost dat de curajii Moși. Jertfa lor n'a fost, însă, zadarnică!

U. R. S. S. trimite grâu

României, după cum scrie presa bucureșteană. Dl Dr. Petru Groza, președintele consiliului, a făcut cunoscut că România a primit un nou împrumut de 20.000 vagoane grâu din partea Uniunii Sovietelor. Această cantitate asigură aprovizionarea populației până la viitoarea recoltă.

Viața politică

Toate partidele politice au început o largă campanie pentru lămurirea masselor, în scopul câștigării de aderenți la viitoarele alegeri parlamentare. Data precisă, când vor avea loc aceste alegeri, deocamdată nu se cunoaște.

Cronica

Știrile săptămânii

Dela Administrația gazetei. Facem cunoscut tuturor cari ne-au trimis bani pentru calendare și încă nu le-au primit, că nu le mai putem trimite calendarele cerute, fiindcă nu mai avem. Rugăm să binevoiască a ne aviza printr'o carte postală, dacă doresc să le restituim banii, sau să-i trecem în contul abonamentului la gazeta.

Sfințire de preoți. I. P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, Administratorul Apostolic a sfințit de preoți pe clericii absolvenți Victor Urian din Vad, numit administrator parohial la Bucium, vicariatul Făgărașului, Ioan Fl. Pop din Cașva, numit administrator parohial la Gălăușas, districtul Gheorgheni și Aurel Pârjol din Ceanul mic, numit administrator parohial la Săliște, districtul Turda.

Când se vor pune în circulație monedele de 25.000, de argint. La Monetăria Națională a început baterea nouilor monede de argint de 25.000 lei. Se vor bate monede în valoare totală de 30 miliarde lei, iar baterea va dura 3 luni. Nouile monede vor fi puse în circulație în cursul lune Februarie.

Noul tarif C. F. R. Comisariatul General al prețurilor, a aprobat majorarea vechiului tarif, c. f. r. la cătători în medie cu 100% iar la bagaje, mesagerii și marfuri cu 200%. Noul tarif intră în vigoare deca 15 Martie a. c.

Căsătorie. Duminecă, 17 Februarie a. c. în biserica greco-catolică din comuna Mădărade Târnavă-Mică s'a celebrat căsătoria religioasă a d-șoarei Cecilia Dorica Socol cu d-l Nicolae I. Gheție profesor la Liceul „Sf. Vasile” din Blaj. Urâm tinerilor căsătorii multă fericire.

Cunoștința folositoare

Războiul s'a sfârșit

— Grijă de sănătate —

Pe când eram medic de batalion, — în plin prăpăd al războiului —, în inima și gândul meu adeseori îmi venea o întrebare plină de dor... ori de desnădejde și îmi ziceam „Doamne... oare cui îi va fi dat, să vadă sfârșitul acestui prăpăd“. Și această întrebare cred că și-a pus-o fiecare „ostăș“, care a fost în plină învălmășeală cu moartea.

Războiul s'a sfârșit. Acei dintre noi cari am avut norocul, de a-i vedea sfârșitul, nu putem, decât să-I mulțumim Domnului.

Războiul a luat sfârșit. Moartea, oboșită și cu coasa tocită, de câte vieți omenești a doborât, stă rezimată în unealta ei blestemată — cum stă ciobanul în măciucă — își rotește ochii jur în jur pe întreg rotogolul pământului, și nu mă îndoiesc, că și ea este îngrozită de isprava ce a făcut-o.

Au trecut atâtea luni de când în fața prăpădului, cu nici cea mai mică urmă de cruțarea vieților omenești, pe când moartea amarnic zorea, m'am lăsat păgubaș — ca omul care rămâne de căruță — și nimic n'am mai scris la gazete ori calendare despre boale și modul de a ne păzi de ele, că — după cum zic — moartea prea era atotputernică, așa că indemnurile mele îmi păreau a fi cu totu neputincioase, ridicole și par'că neavenite alături de drumul, ori cum s'ar zice „satul arde și baba se peaptână“.

Pacea! Mult așteptată — de toată lumea — „pace“, a coborât din nou pe pământ. De Dumnezeu binecuvântată zi, a sosit de acum începând — cu voia Domnului — în sufletul nostru poate iarăși încolți grija pentru sănătatea noastră și a întregului neam românesc. A venit vremea, când tăcerii i se poate pune capăt, și ca în alte vremuri, să stăm de vorbă „nu prin gură ci prin carte, că cu gura sunt departe“, — cum feciori, tătâni ori frați scriau atâția ani dearândul din locul unde își făceau datoria, familiei lor.

Au căzut pe câmpul de luptă — *bătăndu-ne cu toți și pentru toți* — cei mai buni fii ai neamului. Rândurile noastre, acelor doborâți de bine și trăire a neamului nostru în veac de veac, se simt mult prin lipsa celor căzuți la datorie, iar vlaga neamului, va fi mult slăbită și ea, nu numai prin lipsa celor căzuți, dară, și prin boalele intrate în trupul nostru, după atâția ani de luptă, frământare și necaz, însoțite de toate privațiunile pe cari războiul ni le a impus.

Feciorul, tânărul, plecat de acasă, mândru și voinic, sănătos și frumos, dacă nu a rămas jertfă pe altarul patriei, vine acasă, purtând semnele bărbăției sale ca „invalid“, ori *cei mai mulți dintre cei ce se întorc sunt suferinzi de dureri mari în toate oasele, sau cuprinși de ună dintre bolile zise „sociale“* adică de tuberculoză, malarie, trahomă, ori foarte mulți îmbolnăviți cu o boală dintre cele denumite pe sate „lumești“, că bine știm, a străbătut feciorul lumea în lung și lat, dela apus la răsărit și dela răsărit la apus.

De când e lumea lume și s'au pomenit războaie, dar zice-se, că mai ales după ce s'a descoperit America — de unde se spune că ar fi fost adus sifilisul în Europa, de însoțitorii lui Columb —, pe urma războaielor bolite venerice, denumite pe sate „lumești“, se întind ca blestemată molimă peste toate neamurile.

La acest sfârșit de crâncen război, groaza trebuie să ne cuprindă de prăpădul pe care boalele venerice îl vor aduce și neamului nostru. Satul va fi năpădit de multe necazuri.

În ultima vreme sunt la datorie ca medic într'unu spital de Z. I. în Craiova. Aici pe lângă răniți și bolnavi de felurite boale, ne-au fost aduși și venericii ori „bicicliști“ cum își spun ei, că românul așa este din fire, face „haz de necaz“, și s'au perindat în spitalul nostru mulți „bicicliști“, fie cu una, fie cu alta dintre boalele venerice, adică, fie că au avut o păcătoasă de blenoragie, un șanceru moale, ori alții mai fără de noroc, cu un șanceru sifilitic, zis șanceru tare, ori alții și mai nefericiți, având șanceru tare, șanceru moale și blenoragie în același timp.

Am avut soldați români, și am avut și soldați sovietici, răniți ori cu boale venerice. *Da. Am avut și sovieticii și ceea ce am observat la ei, cu atât mai vârtos mă îndeamnă a pune capăt tăcerii mele.*

Pe câtă vreme soldații români — feciorii satelor și orașelor noastre — au foarte ușuratec faptul că s'au îmbolnăvit de boale lumești, soldații sovieticii o privesc cu toată seriozitatea care se cuvine. Le citești în față toată durerea. Este necăjit. Al noștri fac haz că sunt „bicicliști“, sovieticii sunt cât se poate de îngândurați. Te întreabă, te sucește și iar te întreabă, de felul cum s'ar putea mai repede și mai bine tămădui.

Soldatul sovietic este în stare să-și vândă — când spitalul n'are medicamente — cămașa de pe el, pentru a-și cumpăra: Eleudron, Cibazol ori o altă sulfamidă — cum e bunăoară „Sulfidinul“ sovietic — care în câteva zile vindecă o blenoragie.

Soldatul sovietic, bolnav de sifilis, preferă să se respecte ziua injecțiilor cu Neosalwasan ori B smut cu precizie matematică, — cu toată sfînșenia cuvenită — și te obligă a-i face injecții, cu al lor... „davai“.

Mirat de felul cum sovieticii, se tem de bolile venerice și dacă s'au îmbolnăvit, cât de arzător pretind să fie tămăduiți, am căutat să văd de unde vine aceasta deosebire între soldatul român și soldatul sovietic. Felul ușuratec al românului, de a face haz că este biciclist, și frământarea de care e cuprins soldatul sovietic bolnav de venerice, și am aflat.

Soldaților sovietici li s'a făcut chiar și în armată o amănunțită educație igienică, având ore anume în cari li se vorbea despre bolile venerice, iar statul Sovietic are foarte, foarte severe legi, pedepsind amarnic pe cei bolnavi de boli lumești, cari nu se lecuiesc și îmbolnăvesc pe alții.

Războiul s'a sfârșit. Vremea acestui crâncen război ne-a prins nepregătiți, cu căruțe cu coviltir. Românul s'a bătut cu pieptul, iar dușmanul cu tancul. Pe câmpul de luptă au căzut cei mai buni fii ai neamului, plătind cu viața lor mărșevenia celor cari ne-au condus, așa cum ne-au condus, și stăpânit.

Războiul s'a sfârșit. Cu războiul de pe câmpul de luptă însă, nu s'a terminat cu totul prăpădul. Pe urma războiului, viața neamului nostru este greu primejduită de boalele intrate în trupul celor ce au fost plecați la datorie, departe de casă, departe de soție.

Sovieticii se tem de boalele venerice. Sovieticii se tratează. Ar fi timpul — și e cazul — ca și noi cu toții, mic și mare, învățat ori fără de carte, să cunoaștem pericolul boalelor venerice, pentru cel ce le poartă în case și pentru întreg oeamul nostru românesc.

Dr. Ioan Frâncu

Nr. 1123—1945

Concurs

La Liceul teoretic român urit de băieți „Sf. Vasile cel mare“ din Blaj pe data de 1 Aprilie 1946 este vacant postul de pedagog și postul de preparator-custode. Cei ce doresc să ocupe aceste posturi, pe lângă condițiile cerute de Art. 3 și 53 din Codul funcționarilor publici trebuie să îndeplinească și următoarele condițiuni:

1. Să fie de religie română unită.
2. Să fie absolvent al unei școli superioare.

Cererile însoțite de acte doveditoare se vor înainta Consistorului Arhiepiscopesc din Blaj, până în ziua de 25 Martie 1946.

Blaj, din ședința Consistorială ținută la 2 Martie 1946.

Valeriu Traian Frențiu
Episcop de Oradea Adm. Apostolic

Nr. 700 — 1946

Concurs la ajutoare

din fundațiunile arhiepiscopice

Publicăm prin aceasta concurs cu termenul de 20 Martie 1946 pentru împărțirea ajutoarelor din fundațiunile arhiepiscopice pe anul școlar 1945-46.

I. Din Fundațiunea Alexandru Șterca Șuluflu se împart:

1. a) Șase ajutoare a 60.000 Lei.
- b) Cinci ajutoare a 50.000 Lei.
- c) Douăsprezece ajutoare a 40.000 Lei

pentru tineri cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, științe, la politehnică, academia comercială și de agricultură.

2. Cincisprezece ajutoare a 20.000 Lei
3. Cincisprezece ajutoare a 15.000 Lei

La împărțirea ajutoarelor arătate mai sus, vor avea întâietate conșăngenii fondatorului, conform literelor fundamentale.

II. Din Fundațiunea Vancea Casa Arhiepiscopice se împart:

1. Trei ajutoare a 45.000 Lei pentru tineri cari studiază la Universități.

2. Cinci ajutoare a 30.000 Lei pentru tineri cari studiază la Academii.

3. Opt ajutoare a 15.000 Lei pentru elevi dela Liceul teoretic Sf. Vasile cel Mare din Blaj.

4. Zece ajutoare a 10.000 Lei pentru elevi dela Școala normală de învățători din Blaj.

5. Zece ajutoare a 10.000 Lei pentru eleve dela școlile secundare de fete din Blaj, având preferință ficele de preoți arhiepiscopice.

6. Douăzeci ajutoare a 10.000 Lei pentru ucenicii de meserii.

III. Din Fundațiunea Augustin Laday se împart:

1. Zece ajutoare a 30.000 Lei destinate tinerilor cari studiază la Academii.

2. Zece ajutoare a 10.000 Lei cu preferință tinerilor cari se pregătesc pentru cariere industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

IV. Din Fundațiunea Filon V. Tat se vor împărți ajutoare în suma totală de Lei 750.000 orfanilor de preoți cari urmează studii la Universitate sau școlile secundare.

Din ajutoarele enumerate mai sus vor putea beneficia tineri români uniți care dau dovadă de purtare bună și progres la studii.

Cererile pentru aceste ajutoare se vor înainta până la data de 16 Martie 1946 Ordinariatului Arhiepiscopice din Blaj, însoțite de următoarele acte:

1. Certificat școlar din care să rezulte situația școlară pe anul școlar 1944—45.

2. Extras de botez.

3. Certificat de frecvență la care se va menționa și aceea dacă petentul este bursier al școlii și dacă beneficiază și de alte ajutoare în natură sau bani.

4. Certificat despre starea materială a părinților.

5. Studenții universitari vor arăta dacă fac parte din A. S. T. R. U. și au activat în cadrele asociației.

6. Pentru dovedirea *consăngenității* cu fondatorul se vor anexa certificate dela oficiul parohial sau dela alte autorități, împreună cu schema genealogică din care să rezulte gradul de înrudire.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 5 Februarie 1946.

MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ — BLAJ

Nr. 634-1946

Catedre vacante

Potrivit art. 12 din legea asupra raporturilor dintre Școlile confesionale române și Ministerul Educației Naționale, se publică vacante următoarele catedre dela școlile confesionale române unite de băieți și fete, din Blaj:

I. Liceul de băieți „Sf. Vasile cel Mare“

1). Religia nr. 1, 2). Limba română nr. 5, 3). Limba Latină-Elină nr. 8, 4). Limba Latină nr. 8 b, 5). Limba Franceză nr. 9, 6). L. Franceză nr. 10, 7). L. Franceză nr. 10 b, 8). L. Germană nr. 11, 9). L. Italiană nr. 12, 10). Istorie nr. 13, 11). Geografie nr. 15, 12). Filosofie-Drept I nr. 17, 13). Filosofie-Drept II nr. 18, 14). Matematici II nr. 20, 15). Matematici IV nr. 22, 16). Fizico-Chimice nr. 23, 17). Fizico-Chimice nr. 24, 18). Fizico-Chimice nr. 24 b, 19). Șt. Naturale nr. 25, 20). Muzică nr. 28, 21). Religie ort. nr. 33, și 22). Educație cetățenească nr. 34.

II. Liceul de fete „Sf. Ecaterina“

1). Religia gr. cat. nr. 1, 2). L. Română nr. 3, 3). L. Latină nr. 4, 4). L. Latină-Elină nr. 5, 5). L. Franceză nr. 6, 6). L. Italiană nr. 8, 7). Matematici nr. 12, 8). Matematici nr. 13, 9). Desen-Caligrafie nr. 16, 10). Religie ortodoxă.

III. Școala Normală de băieți

1). L. Română Latină nr. 3, 2). L. Franceză nr. 4, 3). Pedagogie II nr. 5 b, 4). Istorie nr. 6, 5). Șt. Agricole nr. 11, 6). Muzică-Cânt bisericesc nr. 13 b, 7). Igienă Medicină nr. 16.

IV. Școala Normală de fete „Mitropolit V. Suci“

1). Religia gr. cat. nr. 1, 2). L. Română-Latină nr. 2, 3). L. Română-Istorie nr. 3, 4). Istorie nr. 6, 5). Matematici nr. 10, 6). Fizico-Chimice nr. 11, 7). Șt. Agricole nr. 17, 8). Igienă Medicină nr. 18, 9). Tesut nr. 20, 10). Muzică-vioară nr. 21.

V. Liceul comercial de băieți

1). Șt. Comerciale II nr. 2, 2). Șt. Comerciale III nr. 3, 3). Mărfuri I nr. 4, 4). Mărfuri II nr. 5, 5). Șt. Juridico-Economice nr. 6, 6). A II-a l. străină: Germană nr. 8, 7). A III-a l. străină: Franceza nr. 9, 8). Matematici comerciale nr. 10, 9). L. și Lit. Română nr. 12, 10). Caligrafie-Desen nr. 14, 11). Igienă-Medicină nr. 15, 12). Ore răslețe: Religie, Muzică, Educație-Fizică nr. 16, 13). Ore răslețe: Română, Matematici nr. 17.

VI. Liceul comercial de fete

1). Șt. comerciale I nr. 1, 2). Șt. comerciale II nr. 2, 3). Șt. comerciale III nr. 3, 4). Mărfuri I nr. 4, 5). Mărfuri II nr. 5, 6). Șt. Juridico-Economice nr. 6, 7). A I-a l. străină: Franceza nr. 7, 8). A II-a l. străină: Franceza nr. 8, 9). A III-a l. străină: Germană nr. 9, 10). Matematici comerciale nr. 10, 11). Geo-

grafia economică nr. 11, 12). L. și Lit. Română nr. 12, 13). Caligrafie-Desen nr. 14, 14). Igeană-Medicină nr. 15, 15). Ore răslețe: Religie, Muzică, Ed. Fizică nr. 16, 16). Ore răslețe: Română, Matematici nr. 17.

VII. Școala tehnică industrială „Sf. Iosif“

1). Catedra II-a de partea literară, 2). Catedra I de partea științifică, 3). Lăcătușerie II, 4). Lăcătușerie III, 5). Lăcătușerie IV, 6). Lăcătușerie V, 7). Lăcătușerie VI, 8). Igienă-Consultații Medicale.

VIII. Școala urbană de Gospodărie grad. I.

1). Catedra I de partea literară, 2). Catedra II de partea literară, 3). Catedra de partea științifică, 4). Catedra II de Bucătărie, 5) Catedra I de spălat-călcăt, 6) Catedra II de spălat-călcăt 7). Catedra de Menaj, 8). Catedra de Ornamentație.

Cei cari doresc să ocupe vreuna din aceste catedre, prin transferare sau încadrare, trebuie să îndeplinească potrivit Art. 10 din Legea specială menționată, pe lângă condițiile prevăzute în legea învățământului secundar și următoarele condițiuni: a), să fie de religia română unită, b), profesorii bărbați — cu excepția maștrilor — să fie absolvenți de teologie sau cel puțin studenți în teologie. Profesori titular definitiv nu pot fi decât preoți hirotoniți

Cererile de încadrare, cari sunt obligatorii, precum și cererile de transferare, însoțite de: extras de naștere, de botez, de căsătorie și de o foaie calificativă, din care să se poată constata: titlul în învățământ (provizoriu sau definitiv), școala unde este fixat, specialitatea, examenul de capacitate, data numirii în învățământ, activitatea, motivul pentru care cere transferarea și observațiile directorului împreună cu doi profesori delegați de corpul profesoral al școlii, se vor înainta Mitropoliei române unite din Blaj, până la data de 25 Martie 1946.

Episcop de Oradea

Valețiu Traian

Administrator Apostolic al Mitropoliei și Archiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș.

Convocare

Domnii acționari ai băncii „GORONUL“ institut de credit și economii S. A. în Aiud, se convoacă la

la XXXII-a Adunare generală ordinară care se va ține în locul băncii, la 6 Aprilie 1946, ora 15 cu următoarea

Ordine de zi:

- 1) Deschiderea și constituirea adunării;
- 2) Darea de seară a Consiliului de Administrație, raportul Consiliului de cenzori, aprobarea bilanțului pe 1945, distribuirea beneficiului net și darea descărcării pe anul trecut;
- 3) Intrarea Consiliului de Administrație și alegerea Consiliului de Cenzori, conform statutelor;
- 4) Fixarea jetoanelor de prezență a Consiliului de Administrație și a retribuției cenzorilor pe 1946;
- 5) Eventuale propuneri, anunțate Consiliului de Administrație conform statutelor. Aiud, 25 Februarie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Tipografia Seminarului — Blaj

„PATRIA“ Inst. de credit și economii s. a. Blaj

Prospect de emisiune

În baza autorizării adunării generale extraordinare a acționarilor Institutului de Credit și Economii „Patria“ s. a. Blaj, ținută la 23 Februarie 1946 și în conformitate cu art. 3 din statute, subsemnatul Consiliu de Administrație deschide prin aceasta subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 10.000.000 la Lei 30.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze, cei mai târziu până la 25 Martie 1946, pentru fiecare acțiune veche de Lei 500, câte două acțiuni noi.

2. Cursul de emisiune este de 550 Lei de acțiune, din care se va trece:

Lei 500 la capitalul social.

Lei 50 pentru taxe, impozite și cheltuieli.

3. Prețul acțiunilor se va vărsa în 3 rate și anume:

Lei 250 de acțiune, la subscriere.

Lei 150 de acțiune până la 30 Iunie 1946.

Lei 150 de acțiune până la 30 Septembrie 1946.

4. Acțiunile neoptate de vechii acționari până la data de 25 Martie 1946, se vor pune la dispoziția vechilor acționari, pe cursul de Lei 600 bucata, din care

500 Lei se va trece la capitalul social.

50 Lei se va trece la fondul de rezervă legal.

50 Lei se va trece la spese, taxe și impozite.

Ratele la acțiunile astfel distribuite se vor plăti la termenele prevăzute pentru cele dela punct 2, ultima rată fiind de 200 Lei.

5. Acțiunile rămase neseitate de vechii acționari, se vor putea distribui de către Consiliul de Administrație și ne-acționarilor, la cursul de 650 Lei bucata, și cu aceleași condițiuni de plată ca cele prevăzute la punctul 4.

6. Acțiunile subscrise și achitate integral până la data de 31 Martie 1946, vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1946.

7. Acționarii cari nu vor achita prețul integral al acțiunilor până la data de mai sus, vor beneficia după vărsămintele făcute de o dobândă de 5% pro rata temporis, iar acțiunile lor vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1947. Sumele destinate fondului de rezervă legal și cheltuieli, nu beneficiază de dobândă.

8. Față de acționarii care nu vor achita vărsămintele la termen, se vor aplica dispozițiile art. 4 din Statute cu următorul conținut:

„Acționarii cari nu vor vărsa sumele datorate pentru acțiunile subscrise în termenul fixat de Consiliul de Administrație, vor plăti o dobândă legală de întârziere. Dacă aceștia nici după somațiune prin scrisoare recomandată, în termen de 30 zile dela expedierea somațiunii, nu plătesc ratele restante, vor pierde orice drept asupra vărsămintelor deja efectuate, care vor trece la fondul de rezervă al societății. La acțiunile subscrise se anulează subscrierea și se vând altora, cu prețul întreg“.

9. Pentru exercitarea dreptului de opțiune, acțiunile vor fi prezentate fără coala de cuposne.

10. Locul de subscriere și vărsămintele se fac la sediul societății în Blaj, Piața I. M. Clain Nr. 10.

Blaj, 25 Februarie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE